

ΜΟΔΚατερ 45/2009 [Διατάραξη ασφάλειας συγκοινωνιών - Κατοχή εκρηκτικών υλών - Κατασκευή εκρηκτικών βομβών]

Πρόεδρος Α. Φωτόπουλος

Μέλη Η. Κοντογιάννης, Ο. Κορέα

Εισαγγελέας Κ. Κουκούτσης

Δικηγόροι Α. Αρκούδης, Χ. Λαδής, Ι. Νισύριος, Ι. Ψωμιάδης, Γ. Τσαφρακίδης

Διατάξεις: άρθρα 189 [παρ. 1], 270 [εδ. β´], 272 [παρ. 1-2], 290 [παρ. 1], 381, 382 ΠΚ, 1, 7, 8 Ν 2168/1993

Διατάραξη ασφάλειας συγκοινωνιών, Κατοχή εκρηκτικών υλών, Κατασκευή εκρηκτικών βομβών, Έκρηξη, Παράνομη κατοχή πυρομαχικών, Φθορά ξένης ιδιοκτησίας απρόκλητη

Για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της διατάραξης της κοινής ειρήνης απαιτείται: α) συγκέντρωση στο ίδιο μέρος απροσδιόριστου αριθμού ανθρώπων, ο οποίος δεν ορίζεται στο νόμο, χωρίς όμως εναλλαγή των προσώπων αυτών, β) η συνάθροιση να είναι δημόσια, να συγκεντρώνονται δηλαδή πολλοί στο ίδιο μέρος και να μπορεί ο καθένας τους να πάρει μέρος στη συγκέντρωση και να ενωθεί με τους άλλους, χωρίς να έχει σημασία η συνάθροιση να γίνεται σε δημόσιο τόπο ή όχι, γ) το πλήθος που συναθροίστηκε να διαπράττει βιαιοπραγίες εναντίον προσώπων ή πραγμάτων με ενωμένες δυνάμεις, και δ) δόλος του δράστη που περιλαμβάνει τη γνώση του ότι ενώνεται σε δημόσια συνάθροιση πλήθους, όταν διαπράττονται βιαιοπραγίες κατά προσώπων και πραγμάτων και τη θέλησή του να παραμείνει στη συνάθροιση ως μέλος της και μόνο με την παρουσία του, χωρίς να είναι ανάγκη όλοι όσοι συμμετέχουν να διαπράττουν βιαιοπραγίες. Κηρύσσεται αθώος ο πρώτος κατηγορούμενος για τις πράξεις της κατοχής εκρηκτικών υλών, κατασκευής εκρηκτικών βομβών, έκρηξης με χρήση εκρηκτικών υλών, απρόκλητης φθοράς ξένης ιδιοκτησίας και διατάραξης κοινής ειρήνης, δεδομένου ότι υπάρχουν αντιφατικές καταθέσεις των μαρτύρων αστυνομικών αναφορικά με την ανάμειξή του σε επεισόδια που έλαβαν χώρα στην Πανεπιστημιούπολη Θεσσαλονίκης. Οι λοιποί κατηγορούμενοι, μεταξύ άλλων, κηρύσσονται ένοχοι για διατάραξη της ασφάλειας των συγκοινωνιών και διατάραξη της κοινής ειρήνης.

Από τη διάταξη του άρθρου 189 παρ. 1 ΠΚ προκύπτει ότι για να στοιχειοθετηθεί το έγκλημα της διατάραξης της κοινής ειρήνης απαιτείται: α) συγκέντρωση στο ίδιο μέρος απροσδιόριστου αριθμού ανθρώπων, ο οποίος δεν ορίζεται στο νόμο, χωρίς όμως εναλλαγή των προσώπων αυτών, β) η συνάθροιση να είναι δημόσια, να συγκεντρώνονται δηλαδή πολλοί στο ίδιο μέρος και να μπορεί ο καθένας τους να πάρει μέρος στη συγκέντρωση και να ενωθεί με τους άλλους, χωρίς να έχει σημασία η συνάθροιση να γίνεται σε δημόσιο τόπο ή όχι, γ) το πλήθος που συναθροίσθηκε να διαπράττει βιαιοπραγίες εναντίον προσώπων ή πραγμάτων με ενωμένες δυνάμεις, το οποίο σημαίνει ότι οι βιαιοπραγίες πρέπει να διαπράττονται από κοινού και όχι από ένα μόνο πρόσωπο από αυτά που συναθροίσθηκαν και δ) δόλος του δράστη που περιλαμβάνει τη γνώση του ότι ενώνεται σε δημόσια συνάθροιση πλήθους, όταν διαπράττονται βιαιοπραγίες κατά προσώπων και πραγμάτων και τη θέλησή του να παραμείνει στη συνάθροιση ως μέλος της και μόνο με την παρουσία του, χωρίς να είναι ανάγκη όλοι όσοι συμμετέχουν να διαπράττουν βιαιοπραγίες (ΑΠ 1782/1997 ΠοινΧρ 1998, 592). Από τη διάταξη εξάλλου του άρθρου 290 παρ. 1 ΠΚ προκύπτει ότι για να στοιχειοθετηθεί η αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος που τυποποιείται στη διάταξη αυτή και το οποίο αποτελεί έγκλημα συγκεκριμένης διακινδύνευσης, απαιτείται να διαταραχτεί με οποιοδήποτε τρόπο η ασφάλεια της συγκοινωνίας κυρίως με εμφανή ανθρώπινη υλική ενέργεια σε οποιαδήποτε οδό. Από την πράξη αυτή πρέπει να μπορεί να προκύπτει κίνδυνος σε ανθρώπους. Η διατάραξη εκλαμβάνεται με ευρεία έννοια, η οποία συμπεριλαμβάνει κάθε αντίθετη ενέργεια που αναφέρεται στην επέλευση ανώμαλης κατάστασης, από την οποία με ασφάλεια βεβαιώνεται ο κίνδυνος στον άνθρωπο. Η ασφάλεια των συγκοινωνιών αποσκοπεί στην απρόσκοπτη μετακίνηση με οποιονδήποτε τρόπο. Η διατάραξη πρέπει να συνέχεται με κίνδυνο, δηλαδή με επικείμενη επέλευση βλάβης, χωρίς να είναι αναγκαία και η επέλευσή της. Αρκεί η κρίση ότι διακινδύνευσε άνθρωπος (ΑΠ 1585/1995 ΠοινΧρ 1996, 1014).

Στην προκειμένη περίπτωση από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας και υπεράσπισης, οι οποίοι εξετάσθηκαν στο ακροατήριο, από όλα τα έγγραφα που διαβάσθηκαν νόμιμα στο ακροατήριο, στα οποία περιλαμβάνεται και το περιεχόμενο ψηφιακού δίσκου αναπαραγωγής ήχου και εικόνας («DVD») που προβλήθηκε στο ακροατήριο κατά τη διάρκεια της αποδεικτικής διαδικασίας και επισκοπήθηκε από το Δικαστήριο (άρθρο 354 παρ. 1 ΚΠΔ, ΑΠ 2050/2003 ΠΛογ 2003, 2284), από την από 21.5.2007 έκθεση ένορκης εξέτασης μάρτυρα ενώπιον της προανακριτικής αρχής, η οποία αναγνώσθηκε νόμιμα (άρθρα 171 παρ. 1 στοιχ. δ', 365 παρ. 1 ΚΠΔ, 6 παρ. 3 στοιχ. δ' ΕΣΔΑ, 14 ΔΣΑΠΔ, ΑΠ 242/2006 ΠΛογ 2007, 178, **ΑΠ 335/2005** (/journals/6/volumes/245/issues/1038/lemmas/310317) ΠοινΔικ 2005, 558, Παπαδαμάκης, Ποινική Δικονομία, Θεσσαλονίκη, 2006, σελ. 452 επ.) σε συνδυασμό με την απολογία των κατηγορουμένων και την όλη διαδικασία αποδείχθηκαν τα εξής:

Στις 5.5.2007 και από ώρα 05.00' περίπου άρχισαν να τελούνται βιαιοπραγίες σε όλο το μήκος της οδού ... Θεσσαλονίκης από το ύψος του Νοσοκομείου «...» και το κτίριο της Σχολής Θετικών Επιστημών του ΑΠΘ που βρίσκεται απέναντι έως και την πλατεία Συντριβανίου, στη συμβολή των οδών ... και ..., μπροστά από το ξενοδοχείο «ABC». Τα επεισόδια αυτά δημιουργούσε στο σημείο εκείνο ομάδα είκοσι (20) τουλάχιστον ταραχοποιών, οι οποίοι έφεραν σχεδόν όμοια μαύρη περιβολή και είχαν πλήρως καλυμμένο το πρόσωπό τους με ολοπρόσωπες καλύπτρες κεφαλής. Η Πανεπιστημιούπολη Θεσσαλονίκης είναι περιφραγμένη και στο ύψος της Παλαιάς Φιλοσοφικής Σχολής έχει δύο από μαύρο κιγκλίδωμα εισόδους, μία μεγάλη και μία παράπλευρη μικρότερη. Οι περιθωριακοί αυτοί ταραχοποιοί εξέρχονταν είτε μεμονωμένα, είτε σε μικρότερες ομάδες από τις δύο αυτές εισόδους του Πανεπιστημίου και ομόθυμα με χυδαίες ύβρεις, βωμολοχίες, βλασφημίες, πάθος, μανία, ένταση και φανατισμό εκσφενδόνιζαν από το πεζοδρόμιο της οδού ... προς την απέναντι πλευρά του δρόμου αδιακρίτως εναντίον προσώπων και πραγμάτων πέτρες, δοκούς, ξύλα και βόμβες μολότοφ και κοκτέιλ μολότοφ. Οι πράξεις τους αυτές προκαλούσαν διαρκείς εκρήξεις στο οδόστρωμα, μεγάλες εστίες φωτιάς σε όλο το μήκος της οδού ..., τρόμο και πανικό στους περιοίκους και έθεταν σε άμεσο κίνδυνο τη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα των πεζών και των οδηγών αυτοκινήτων που διέρχονταν εκείνη την ώρα από τη συγκεκριμένη οδό και απέκλειαν ή πάντως καθιστούσαν απολύτως ανασφαλή την κυκλοφορία στην περιοχή. Από τις εκρήξεις και τις φωτιές καταστράφηκαν εντελώς τα εξής αυτοκίνητα που ήταν σταθμευμένα εκεί: α) το υπ' αριθμ. κυκλοφορίας ... ιδιωτικής χρήσης επιβατικό αυτοκίνητο μάρκας MERCEDES τύπου A CLASS ιδιοκτησίας Ι.Ν., β) το υπ' αριθμ. κυκλοφορίας ... ιδιωτικής χρήσης επιβατικό αυτοκίνητο μάρκας BMW τύπου X3 ιδιοκτησίας Π.Μ. και γ) το υπ' αριθμ. κυκλοφορίας ... μάρκας HUNDAI τύπου TUCSON ιδιοκτησίας του Χ.Π. Από την αιτία που προαναφέρθηκε υπέστησαν εκτεταμένες φθορές και βλάβες τα εξής αυτοκίνητα που επίσης είχαν σταθμεύσει στην ίδια οδό: α) το υπ' αριθμ. κυκλοφορίας ... ιδιωτικής χρήσης επιβατικό μάρκας HONDA τύπου CIVIC αυτοκίνητο ιδιοκτησίας της Β.Ι., β) το υπ' αριθμ. κυκλοφορίας ... ιδιωτικής χρήσης επιβατικό αυτοκίνητο μάρκας MAZDA ιδιοκτησίας του Ι.Π., γ) το υπ' αριθμ. κυκλοφορίας ... ιδιωτικής χρήσης επιβατικό αυτοκίνητο μάρκας DAEWOO τύπου KALOS ιδιοκτησίας του Γ.Ν., δ) το υπ' αριθμ. κυκλοφορίας ... ιδιωτικής χρήσης επιβατικό αυτοκίνητο ιδιοκτησίας του Χ.Σ., ε) το υπ' αριθμ. κυκλοφορίας ... ιδιωτικής χρήσης επιβατικό αυτοκίνητο μάρκας JEEP τύπου CHEROKEE ιδιοκτησίας του Ι.Ι., στ) το υπ' αριθμ. κυκλοφορίας ... μάρκας PEUGEOT ιδιοκτησίας του Ι.Κ., ζ) το υπ' αριθμ. κυκλοφορίας ... ιδιωτικής χρήσης επιβατικό αυτοκίνητο μάρκας VW τύπου GOLF ιδιοκτησίας του Α.Γ., η) το υπ' αριθμ. κυκλοφορίας ... ιδιωτικής χρήσης επιβατικό αυτοκίνητο μάρκας OPEL ιδιοκτησίας του Μ.Π. και τέλος θ) το υπ' αριθμ. κυκλοφορίας ... ιδιωτικής χρήσης επιβατικό αυτοκίνητο μάρκας PEUGEOT τύπου 106 ιδιοκτησίας της Ε.Σ. Η Αστυνομική Διεύθυνση Θεσσαλονίκης, μόλις πληροφορήθηκε τα γεγονότα, έδωσε άμεσα εντολή στους μάρτυρες, αστυνομικούς, Θ.Μ., Α.Τ. και Π.Τ., οι οποίοι την ώρα εκείνη εκτελούσαν διατεταγμένα

υπηρεσία, να σπεύσουν στην περιοχή της Παλαιάς Φιλοσοφικής Σχολής για να διαπιστώσουν τι ακριβώς συνέβαινε. Οι τρεις αστυνομικοί πράγματι προσέγγισαν το σημείο στις 05.10' περίπου και διαπίστωσαν προσωπικά την οξυμένη και χαώδη κατάσταση που επικρατούσε εκεί. Τα όργανα της τάξης πλησίασαν μάλιστα και έλεγξαν το υπ' αριθμό κυκλοφορίας ... ιδιωτικής χρήσης επιβατικό αυτοκίνητο μάρκας BMW τύπου X3 ιδιοκτησίας Π.Μ., το οποίο ήταν σταθμευμένο μπροστά στο παρεκκλήσι του Αγίου Στυλιανού, πενήντα (50) περίπου μέτρα πιο κάτω από τις εισόδους του Πανεπιστημίου, προς την πλατεία Συντριβανίου. Το όχημα αυτό είχε καταστραφεί ολοσχερώς από τη φωτιά που του είχε προκαλέσει η έκρηξη βόμβας μολότοφ, την οποία είχε εκτοξεύσει εναντίον του μέλος της ομάδας που δημιουργούσε τα επεισόδια. Στον πίσω μάλιστα δεξιό τροχό του αυτοκινήτου πάνω στο οδόστρωμα υπήρχαν υπολείμματα του αυτοσχέδιου αυτού εκρηκτικού μηχανισμού. Οι αστυνομικοί ειδοποίησαν στη συνέχεια την Πυροσβεστική Υπηρεσία, ενημέρωσαν για τα συμβάντα την προϊσταμένη τους αρχή και άρχισαν να κατευθύνονται προς τα πάνω στις εισόδους της Παλαιάς Φιλοσοφικής Σχολής. Εκεί δέχθηκαν οργανωμένη και μαζική επίθεση από τους ταραχοποιούς με πέτρες, ξύλα και βόμβες. Το γεγονός αυτό τους ανάγκασε να περάσουν στο απέναντι πεζοδρόμιο για να προστατεύσουν από πιθανό τραυματισμό τόσο τους εαυτούς τους, όσο και τους πολίτες, οι οποίοι θα διέρχονταν από το σημείο εκείνο. Όταν πλέον είχε ξημερώσει εντελώς, βγήκε από το εσωτερικό του Πανεπιστημίου ένα άτομο, το οποίο πλησίασε από την εμπρόσθια πλευρά του το υπ' αριθμ. κυκλοφορίας ... αυτοκίνητο μάρκας MERCEDES τύπου A CLASS και με μία κοντή δοκό που κρατούσε στο χέρι του άρχισε να σπάζει τον εμπρόσθιο ανεμοθώρακα του οχήματος. Αμέσως μετά πλησίασαν το όχημα και άλλοι τρεις (3) ταραχοποιοί, οι οποίοι επίσης με ξύλα προκαλούσαν φθορές περιμετρικά σε όλα τα μεταλλικά μέρη του οχήματος. Οι ίδιοι δράστες έσπασαν και τον πίσω ανεμοθώρακα του αυτοκινήτου και τα υπόλοιπα παράθυρά του και αμέσως μετά ένας από αυτούς έριξε μέσα από τους σπασμένους υαλοπίνακες που βρίσκονταν στην αριστερή πλάγια πλευρά του οχήματος μία βόμβα στο εσωτερικό του και συγκεκριμένα στο πίσω κάθισμα. Η βόμβα αυτή εξερράγη και προκάλεσε φωτιά στο εσωτερικό του οχήματος, το οποίο άρχισε να αναφλέγεται, ωστόσο καταστράφηκε ολοσχερώς. Τα γεγονότα αυτά αποτελούν και το περιεχόμενο ψηφιακού δίσκου εικόνας και ήχου («DVD»), το οποίο προβλήθηκε επανειλημμένως κατά τη διάρκεια της αποδεικτικής διαδικασίας.

Η μάρτυρας αστυνομικός Θ.Μ. καταθέτει ότι το πρόσωπο που προκάλεσε τη φωτιά στο συγκεκριμένο αυτοκίνητο είναι ο πρώτος κατηγορούμενος, Π.Κ., φοιτητής του Πολυτεχνείου. Η μάρτυρας καταθέτει ειδικότερα ότι ο κατηγορούμενος αυτός βγήκε στις 05.40' από τον αύλειο χώρο του Πανεπιστημίου και με τη δοκό που κρατούσε στο χέρι του έσπασε αρχικά τον πίσω ανεμοθώρακα του οχήματος, στη συνέχεια μπήκε και πάλι στο Πανεπιστήμιο, εφοδιάσθηκε από εκεί με βόμβα μολότοφ, την οποία αμέσως μετά έριξε στο εσωτερικό του αυτοκινήτου από την οπή που είχε προηγουμένως δημιουργήσει σπάζοντας το πίσω παρμπρίζ του. Η ίδια μάρτυρας θεωρεί με απόλυτη βεβαιότητα ότι δράστης της συγκεκριμένης πράξης είναι ο πρώτος

κατηγορούμενος, επειδή τον αναγνώρισε στη συνέχεια από το χαρακτηριστικό σωματότυπό του και την ιδιαίτερη περιβολή του. Η μάρτυρας αναφέρει συγκεκριμένα ότι αναγνώρισε τον κατηγορούμενο, όταν αργότερα τον είδε να βγαίνει από το Πολυτεχνείο κοντά στο πρώην 424 Στρατιωτικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης, επειδή προηγουμένως είχε συγκρατήσει ότι είναι κοντός, ευτραφής και ότι φορούσε μαύρη μπλούζα τύπου «φούτερ» με μακριά μανίκια, βερμούδα ανοιχτού μπεζ («εκρού») χρώματος και πράσινα αθλητικά παπούτσια μάρκας «allstar». Αποδεικνύεται όμως ότι ο πρώτος κατηγορούμενος δεν εμφανίζεται καθόλου στο περιεχόμενο του ψηφιακού δίσκου που προβλήθηκε στο ακροατήριο και δεν απεικονίζεται σε καμιά από τις φωτογραφίες του χώρου μπροστά από την Παλαιά Φιλοσοφική Σχολή Θεσσαλονίκης, όπου συνέβησαν τα επεισόδια. Αντίθετα σε αυτά τα αποδεικτικά μέσα εμφανίζεται ένας άλλος, νέος, άνδρας, ο οποίος φοράει, όπως και ο κατηγορούμενος εκείνο το βράδυ, πράσινα αθλητικά παπούτσια μάρκας «allstar», αλλά δεν έχει, εμφανέστατα, το σωματότυπό του πρώτου κατηγορουμένου, επειδή είναι ψηλός και πολύ αδύνατος. Η μάρτυρας, αστυνομικός, δεν αμφισβητεί τα γεγονότα αυτά, αλλά στη συνέχεια της κατάθεσής της αναφέρει ότι ο πρώτος κατηγορούμενος ενήργησε με τον τρόπο που περιέγραψε, πριν ο ρεπόρτερ τηλεοπτικού σταθμού αρχίζει να καταγράφει με την κάμερα τα γεγονότα και επιμένει ότι ο πρώτος κατηγορούμενος έδρασε στις 05.40' το πρωί. Το αυτοκίνητο όμως, όπως καθαρά φαίνεται στο video, άρχισε να αναφλέγεται, όταν πλέον είχε ξημερώσει εντελώς και επικρατούσε φως ημέρας, δηλαδή αρκετά αργότερα, επειδή στις 05.40' στις 5 Μαΐου είναι ακόμη σκοτάδι και το λυκαυγές προβάλλει πιο αργά. Η χημική σύνθεση εξάλλου της βόμβας μολότοφ είναι τέτοια που προκαλεί σχεδόν αμέσως ανάφλεξη, αν μάλιστα ληφθεί υπόψη ότι στην προκειμένη περίπτωση το εσωτερικό του αυτοκινήτου είχε κατασκευασθεί από εύφλεκτα υλικά. Με το δεδομένο αυτό θα έπρεπε το αυτοκίνητο να είχε αρχίσει να καίγεται από την πίσω του πλευρά, όσο ήταν ακόμη σκοτάδι και όχι ημέρα, πράγμα όμως το οποίο δεν συμβαίνει. Αποδεικνύεται επίσης ότι τη συγκεκριμένη ημέρα και ώρα η ορατότητα στην περιοχή, η οποία δεν έχει άπλετο τεχνητό φωτισμό, περιοριζόταν από τις εκτυφλωτικές λάμπες που προκαλούσαν οι εκρήξεις των βομβών μολότοφ, επειδή το έντονο φως που εμφανίζεται ξαφνικά μέσα στο σκοτάδι προκαλεί συστολή της κόρης των οφθαλμών για λόγους προστασίας της όρασης και μετά την επάνοδο των κανονικών συνθηκών φωτισμού μεσολαβεί κάποιο χρονικό διάστημα για την προσαρμογή των οφθαλμών στις νέες αυτές συνθήκες. Η αστυνομικός μάλιστα καταθέτει στη συνέχεια ότι το αυτοκίνητο που προαναφέρθηκε δέχθηκε κοινή επίθεση από περισσότερα άτομα, τα οποία προκαλούσαν μαζί φθορές στο συγκεκριμένο όχημα. Με το δεδομένο αυτό η μάρτυρας είναι εύλογο να συγχέει το πρόσωπο του πρώτου κατηγορουμένου με αυτό του άλλου ατόμου, το οποίο συμπτωματικά φορούσε εκείνο το βράδυ τα ίδια με τον πρώτο κατηγορούμενο πράσινα υποδήματα. Η ίδια μάλιστα μάρτυρας αναφέρει ότι δεν ήταν απολύτως προσηλωμένη στην παρακολούθηση του συγκεκριμένου επεισοδίου, επειδή προσπαθούσε να προφυλάξει και να προστατεύσει και τον εαυτό της και τους

περαστικούς από πιθανούς τραυματισμούς τους. Ο μάρτυρας μάλιστα, αστυνομικός, Α.Τ. στην κατάθεσή του ενώπιον του Δικαστηρίου άλλοτε περιγράφει τον πρώτο κατηγορούμενο, όπως και η πρώτη από αυτούς και άλλοτε αναφέρει, αντιφατικά, ότι φορούσε μπλούζα χρώματος «ροζ προς το μοβ». Ο τρίτος εξάλλου μάρτυρας, αστυνομικός, Π.Τ., καταθέτει ότι το αυτοκίνητο δέχθηκε επίθεση από δύο άτομα, τα οποία έριξαν μέσα σε αυτό από τα πλαϊνά όμως τζάμια του ισάριθμες βόμβες. Ο ίδιος μάλιστα μάρτυρας στην κατάθεσή του αυτή, η οποία έχει σαφή αλληλουχία, δεν κάνει καμιά αναφορά στα χαρακτηριστικά του προσώπου του πρώτου κατηγορουμένου, όπως το κάνει με ενάργεια για τον Κ.Σ. και το Ν.Ο. Η κατάθεσή του αυτή γίνεται περισσότερο πειστική και επειδή συμπίπτει με το περιεχόμενο του video που προβλήθηκε. Οι μάρτυρες αυτοί κάνουν είτε ευθέως, είτε πιο πολύ υπαινικτικά μνεία και σε λεπτομέρειες, τις οποίες κατέθεσε η πρώτη αστυνομικός στη δίκη, αλλά οι ασαφείς και συχνά ενδοιαστικές τους αυτές αναφορές καθιστούν εμφανές ότι δεν έχουν πλήρη προσωπική εικόνα όλου του περιστατικού. Οι ίδιοι μάλιστα δεν αμφισβητούν το γεγονός αυτό και το αποδίδουν στο ότι βρίσκονταν σε διαφορετικά σημεία από εκεί που είχε σταθεί η πρώτη μάρτυρας. Παράλληλα ομολογούν ότι όσα καταθέτουν ως προς τον πρώτο κατηγορούμενο, τα πληροφορήθηκαν από τη συνάδελφό τους. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι προανακριτικές τους καταθέσεις, αποσπάσματα των οποίων αναγνώσθηκαν στο ακροατήριο, έχουν πανομοιότυπο περιεχόμενο. Τα γεγονότα συνεπώς, τα οποία από προσωπική αντίληψη γνωρίζουν οι μάρτυρες αυτοί και καταθέτουν στη δίκη αποδυναμώνουν την αποδεικτική ισχύ της κατάθεσης της πρώτης μάρτυρα.

Αποδεικνύεται αντίθετα ότι ο πρώτος κατηγορούμενος το βράδυ 4-5 προς 5.5.2007 συμμετείχε σε φοιτητική γιορτή («πάρτι»), το οποίο είχε διοργανώσει στο προαύλιο του Πολυτεχνείου Θεσσαλονίκης κάποιος ραδιοφωνικός σταθμός. Οι συμφοιτητές του κατηγορουμένου αυτού, οι οποίοι διασκέδαζαν μαζί του, καταθέτουν με απόλυτη βεβαιότητα το γεγονός, το οποίο μάλιστα αποτυπώθηκε και σε δεύτερο ψηφιακό δίσκο ήχου και εικόνας («DVD») που επίσης προβλήθηκε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας στο ακροατήριο. Η μάρτυρας μάλιστα Χ.Χ., φοιτήτρια, καταθέτει ότι ο πρώτος κατηγορούμενος βρισκόταν διαρκώς μαζί της στο πάρτι έως και τις 06.30' το πρωί, χωρίς να απουσιάσει καθόλου. Το ίδιο καταθέτει και ο μάρτυρας, φοιτητής, Χ.Π. Η μάρτυρας εξάλλου Ε.-Μ.Σ., φοιτήτρια, βεβαιώνει ότι ο Π.Κ., συμφοιτητής και φίλος της, ήταν μαζί της στο φοιτητικό πάρτι στις 5.5.2007 και από ώρα 05.30' έως 05.40'. Ο συγκεκριμένος συνεπώς κατηγορούμενος ήταν αδύνατο να βρίσκεται στις 05.40', αλλά και ένα τέταρτο αργότερα στην Παλαιά Φιλοσοφική Σχολή Θεσσαλονίκης που απέχει από το Πολυτεχνείο με κανονικό βάδισμα τουλάχιστον 15 λεπτά της ώρας. Οι μαρτυρίες αυτές ενισχύονται και από την κατάθεση του μάρτυρα Σ.Π., τακτικού καθηγητή της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ο οποίος αναφέρει ότι τα γεγονότα που καταγράφηκαν στους δύο ψηφιακούς δίσκους συμπίπτουν σχεδόν χρονικά. Αποδεικνύεται συνεπώς ότι ο πρώτος κατηγορούμενος δεν συμμετείχε με κανένα τρόπο στα επεισόδια που

προαναφέρθηκαν. Αποδεικνύεται περαιτέρω ότι τόσο ο κατηγορούμενος Κ.Σ., όσο και ο κατηγορούμενος Ν.Ο. είχαν ενταχθεί στην ομάδα των συγκεκριμένων είκοσι (20) τουλάχιστον ταραχοποιών που προκαλούσαν τα επεισόδια. Οι κατηγορούμενοι αυτοί είχαν διασκεδάσει στο πάρτι που είχε οργανώσει ο ραδιοφωνικός σταθμός μπροστά στο Πολυτεχνείο και όταν τις πρώτες πια πρωινές ώρες αντιλήφθηκαν από τις λάμπες στο σκοτάδι, τον κρότο των εκρήξεων και τον καπνό ότι γίνονται έκτροπα στην οδό ... μπροστά από την Παλαιά Φιλοσοφική Σχολή, έφυγαν με τα πόδια από το Πολυτεχνείο και κατευθύνθηκαν προς εκεί. Όταν έφθασαν στην Παλαιά Φιλοσοφική Σχολή, αντιλήφθηκαν ότι ομάδα περιθωριακών επιτίθεται οργανωμένα και αδιακρίτως σε αστυνομικούς, περαστικούς, αυτοκίνητα και ΑΤΜ τραπεζών με πέτρες, ξύλα, βόμβες μολότοφ, μπουκάλια μπίρας και άλλα αντικείμενα, αλλά δεν απομακρύνθηκαν από το σημείο εκείνο. Αντίθετα μάλιστα εντάχθηκαν στην ομάδα και άλλοτε ενίσχυαν ψυχικά τα μέλη της με την παρουσία τους και άλλοτε εκσφενδόνιζαν και οι ίδιοι πέτρες, ξύλα και άλλα μη εκρηκτικά αντικείμενα. Ο μάρτυρας αστυνομικός Π.Τ. είναι σαφής στην κατάθεσή του ενώπιον του Δικαστηρίου ως προς το γεγονός αυτό. Ο ίδιος μάρτυρας αναφέρει πιο συγκεκριμένα ότι ο κατηγορούμενος Κ.Σ., όταν συνελήφθη και οδηγήθηκε στο αστυνομικό τμήμα για προανάκριση, δεν αμφισβήτησε ότι συμμετείχε στη συγκεκριμένη ομάδα και ομολόγησε μάλιστα ότι εκσφενδόνισε πέτρα με στόχο τα αστυνομικά όργανα. Ο κατηγορούμενος αυτός στην απολογία του ενώπιον του Δικαστηρίου αρνήθηκε ότι έγινε μέλος της ομάδας που προκαλούσε τα επεισόδια και απέδωσε τη συγκεκριμένη ομολογία του στο φόβο και την ανασφάλεια που του είχαν προκαλέσει η σύλληψή του και η προσαγωγή του ενώπιον της αστυνομικής αρχής, όπως και στην πληροφορία που έλαβε από τον τρίτο μάρτυρα, αστυνομικό, ότι θα έχει επιεικέστερη ποινική μεταχείριση, αν ομολογήσει ότι είχε λάβει μέρος στα επεισόδια. Ο ισχυρισμός του όμως αυτός αποδεικνύεται ουσιαστικά αβάσιμος, επειδή τέτοιο στοιχείο δεν αποδείχθηκε κατά τη διάρκεια της αποδεικτικής διαδικασίας. Αν εξάλλου ο κατηγορούμενος αυτός πράγματι δεν είχε λάβει μέρος στις παράνομες αυτές πράξεις, θα επέμενε αταλάντευτα στη θέση του αυτή από την αρχή, αν μάλιστα ληφθεί υπόψη ότι δεν αποδίδει παράνομη συμπεριφορά των αστυνομικών οργάνων σε βάρος του κατά την άσκηση των προανακριτικών τους καθηκόντων. Ο κατηγορούμενος εξάλλου Γ.Π. διαψεύδει στο σημείο αυτό το συγκατηγορούμενο και φίλο του που αρνήθηκε εντελώς τη συμμετοχή του στα επεισόδια, επειδή στην απολογία του ενώπιον του Δικαστηρίου αναφέρει ότι μετά τη φοιτητική ψυχαγωγική συγκέντρωση, στην οποία είχαν πάει μαζί για να διασκεδάσουν, πράγματι κατευθύνθηκαν μαζί προς την Παλαιά Φιλοσοφική Σχολή του ΑΠΘ, έξω από την οποία, στην οδό ..., τελούνταν οι βιαιοπραγίες. Αποδεικνύεται όμως ότι ο κατηγορούμενος Κ.Σ. δεν κατασκεύασε, δεν κατείχε και δεν προξένησε έκρηξη και φθορές με βόμβες ή οποιαδήποτε άλλη εκρηκτική ύλη. Ο μάρτυρας αστυνομικός Π.Τ. αναφέρει ενώπιον του Δικαστηρίου ότι συγκράτησε κάποιο άτομο με μαύρο κοντό παντελόνι να εκσφενδονίζει μολότοφ και μάλιστα, όπως αντιφατικά αναφέρει, άλλοτε μία, άλλοτε δύο στον αριθμό. Η κατάθεση όμως αυτή δεν ενισχύθηκε από κανένα άλλο αποδεικτικό μέσο. Αντίθετα ο

ίδιος μάλιστα μάρτυρας αναφέρει ότι ο κατηγορούμενος Ν.Ο. φορούσε επίσης μαύρο κοντό παντελόνι, όταν τελούσε τις πράξεις, τις οποίες περιγράφει σε άλλο σημείο της κατάθεσής του, χωρίς όμως να χρησιμοποιεί εκρηκτικά. Σε κάθε πάντως περίπτωση αποδεικνύεται ότι όλοι όσοι συμμετείχαν στα επεισόδια φορούσαν παντελόνια με το ίδιο χρώμα και συνεπώς ήταν εύκολο να μη μπορεί να διακρίνει κανείς καθαρά με ποιο τρόπο ενεργούσε κάθε ταραχοποιός. Ο μάρτυρας όμως αυτός είναι σαφής και συγκεκριμένος ως προς τη συμμετοχή του κατηγορουμένου Ν.Ο. στις παράνομες πράξεις που προαναφέρθηκαν. Ο αστυνομικός αναγνώρισε το συγκεκριμένο κατηγορούμενο και από τη μπλούζα του, η οποία ήταν μαύρη και έφερε στο πίσω μέρος της έναν χαρακτηριστικά μεγάλο κόκκινο, μεσαιωνικό, σταυρό της καθολικής εκκλησίας. Ο κατηγορούμενος δεν αρνήθηκε ότι εκείνο το βράδυ φορούσε τέτοια μπλούζα, την οποία μάλιστα ή σε κάθε περίπτωση όμοιά της επέδειξε και κατά τη διάρκεια της διαδικασίας στο ακροατήριο. Αποδεικνύεται περαιτέρω ότι οι πράξεις που τέλεσε ο κατηγορούμενος Ν.Ο. είχαν και ως αποτέλεσμα να δυσχεραθεί αρχικά και στη συνέχεια να διακοπεί εντελώς η κυκλοφορία των πεζών και των οχημάτων στην οδό ... και στην περιοχή της πλατείας Συντριβανίου Θεσσαλονίκης, επειδή πλέον υπήρχε άμεσος κίνδυνος από την έκρυθμη κατάσταση που είχε δημιουργηθεί να τραυματισθούν σοβαρά οι πεζοί και οι οδηγοί αυτοκινήτων που περνούσαν από τη συγκεκριμένη οδό και την πλατεία. Ο κατηγορούμενος μάλιστα αυτός επιδίωκε ευθέως και να διακοπεί η συγκοινωνία στην περιοχή και να τραυματισθούν οι αστυνομικοί, επειδή θεωρούσε ότι οι αστυνομικοί ενεργούν κατασταλτικά, αντιδημοκρατικά και σε βάρος της προσωπικής ελευθερίας των πολιτών. Είναι χαρακτηριστικό ότι η ομάδα αυτή εξύβριζε και προσέβαλε τους αστυνομικούς αποδίδοντας σε αυτούς αντιδημοκρατικό φρόνημα. Από τα ίδια αποδεικτικά μέσα αποδεικνύεται και ότι τα δύο (2) αντικείμενα που κατασχέθηκαν στα χέρια των κατηγορουμένων Ν.Ο. και Γ.Π. με τις από 5.5.2007 δύο (2) εκθέσεις κατάσχεσης του Ανθυπαστυνόμου Λ.Π. της ΔΑΘ/ΥΚΑ/ΤΠΑΚΠ, αποτελούν απλούς διακοσμητικούς κάλυκες φυσιγγίων και όχι πυρομαχικά με την έννοια του Νόμου.

Σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν πρέπει κατά την ομόφωνη γνώμη του Δικαστηρίου ο (πρώτος) κατηγορούμενος Π.Κ., κάτοικος Θεσσαλονίκης, να κηρυχθεί αθώος για όλες τις πράξεις που αποδίδονται σε αυτόν και συγκεκριμένα για: α) κατοχή εκρηκτικών υλών με σκοπό να τις χρησιμοποιήσει για να προκαλέσει κοινό κίνδυνο σε ξένα πράγματα και κίνδυνο για άνθρωπο, η οποία προβλέπεται και τιμωρείται από τα άρθρα 1, 5 παρ. 1, 14 παρ. 1, 16, 17, 18, 26 παρ. 1α', 27 παρ. 1, 51, 52, 60, 63, 79, 94 παρ. 1 και 272 παρ. 1 ΠΚ, β) κατασκευή εκρηκτικών βομβών με γνώση ότι προορίζονται να προκαλέσουν κοινό κίνδυνο σε ξένα πράγματα και κίνδυνο για άνθρωπο, η οποία προβλέπεται και τιμωρείται από τα άρθρα 1, 5 παρ. 1, 14 παρ. 1, 16, 17, 18, 26 παρ. 1α', 27 παρ. 1, 51, 52, 60, 63, 79, 94 παρ. 1 και 272 παρ. 2 ΠΚ, γ) έκρηξη με τη χρήση εκρηκτικών υλών, από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος (σε ξένα πράγματα και) για άνθρωπο, η οποία προβλέπεται και τιμωρείται από τα άρθρα 1, 5 παρ. 1, 14

παρ. 1, 16, 17, 18, 26 παρ. 1α', 27 παρ. 1, 51, 52, 57, 60, 63, 79, 94 παρ. 1 και 270 β' ΠΚ, δ) διακεκριμένη απρόκλητη φθορά ξένης ιδιοκτησίας, η οποία προβλέπεται και τιμωρείται από τα άρθρα 1, 5 παρ. 1, 14 παρ. 1, 16, 17, 18, 26 παρ. 1α', 27 παρ. 1, 51, 53, 61, 63, 79, 94 παρ. 1, 381 παρ. 1 και 382 παρ. 1 και 2 γ' ΠΚ και ε) διατάραξη κοινής ειρήνης, η οποία προβλέπεται και τιμωρείται από τα άρθρα 1, 5 παρ. 1, 14 παρ. 1, 16, 17, 18, 26 παρ. 1α', 27 παρ. 1, 51, 53, 61, 63, 79, 94 παρ. 1 και 189 παρ. 1 ΠΚ), πράξεις που φέρεται ότι τέλεσε στις 5.5.2007 στη Θεσσαλονίκη.

Ο (δεύτερος) κατηγορούμενος Κ.Σ., κάτοικος Θεσσαλονίκης, πρέπει κατά την ομόφωνη κρίση του Δικαστηρίου να κηρυχθεί αθώος για: α) κατοχή εκρηκτικών υλών με σκοπό να τις χρησιμοποιήσει για να προκαλέσει κοινό κίνδυνο σε ξένα πράγματα και κίνδυνο για άνθρωπο, η οποία προβλέπεται και τιμωρείται από τα άρθρα 1, 5 παρ. 1, 14 παρ. 1, 16, 17, 18, 26 παρ. 1α', 27 παρ. 1, 51, 52, 60, 63, 79, 94 παρ. 1 και 272 παρ. 1 ΠΚ, β) κατασκευή εκρηκτικών βομβών με γνώση ότι προορίζονται να προκαλέσουν κοινό κίνδυνο σε ξένα πράγματα και κίνδυνο για άνθρωπο, η οποία προβλέπεται και τιμωρείται από τα άρθρα 1, 5 παρ. 1, 14 παρ. 1, 16, 17, 18, 26 παρ. 1α', 27 παρ. 1, 51, 52, 60, 63, 79, 94 παρ. 1 και 272 παρ. 2 ΠΚ), γ) έκρηξη με τη χρήση εκρηκτικών υλών, από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος (σε ξένα πράγματα και) για άνθρωπο, η οποία προβλέπεται και τιμωρείται από τα άρθρα 1, 5 παρ. 1, 14 παρ. 1, 16, 17, 18, 26 παρ. 1α', 27 παρ. 1, 51, 52, 57, 60, 63, 79, 94 παρ. 1 και 270 β' ΠΚ), πράξεις που φέρεται ότι τέλεσε στις 5.5.2007 στη Θεσσαλονίκη και κατά τη γνώμη της πλειοψηφίας του Δικαστηρίου ένοχος για διατάραξη κοινής ειρήνης, η οποία προβλέπεται και τιμωρείται από τα άρθρα 1, 5 παρ. 1, 14 παρ. 1, 16, 17, 18, 26 παρ. 1α', 27 παρ. 1, 51, 53, 61, 63, 79, 94 παρ. 1 και 189 παρ. 1 ΠΚ), πράξη που τέλεσε στις 5.5.2007 στη Θεσσαλονίκη.

Ο (τέταρτος) κατηγορούμενος Ν.Ο., κάτοικος Θεσσαλονίκης, πρέπει κατά την ομόφωνη γνώμη του Δικαστηρίου να κηρυχθεί αθώος για παράνομη κατοχή πυρομαχικών, η οποία προβλέπεται και τιμωρείται από τα άρθρα 1, 5 παρ. 1, 12, 14 παρ. 1, 16, 17, 18, 26 παρ. 1α', 27 παρ. 1, 51, 53, 57, 61, 63, 79 και 94 παρ. 1 ΠΚ, άρθρο 1 παρ. 1δ' και άρθρο 7 παρ. 1 και παρ. 8α' Ν 2168/1993, πράξη που φέρεται ότι τέλεσε στις 5.5.2007 στη Θεσσαλονίκη και κατά τη γνώμη της πλειοψηφίας του Δικαστηρίου ένοχος για: α) διατάραξη της ασφάλειας της συγκοινωνίας από πρόθεση, από την οποία μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, η οποία προβλέπεται και τιμωρείται από τα άρθρα 1, 5 παρ. 1, 14 παρ. 1, 16, 17, 18, 26 παρ. 1α', 27 παρ. 1, 51, 53, 61, 63, 79, 94 παρ. 1, και 290 παρ. 1α' ΠΚ και β) διατάραξη κοινής ειρήνης, η οποία προβλέπεται και τιμωρείται από τα άρθρα 1, 5 παρ. 1, 14 παρ. 1, 16, 17, 18, 26 παρ. 1α', 27 παρ. 1, 51, 53, 61, 63, 79, 94 παρ. 1 και 189 παρ. 1 ΠΚ, πράξεις που τέλεσε στις 5.5.2007 στη Θεσσαλονίκη.

Ο (πέμπτος) τέλος κατηγορούμενος Γ.Π., κάτοικος Θεσσαλονίκης, πρέπει κατά την ομόφωνη κρίση του Δικαστηρίου να κηρυχθεί αθώος παράνομης κατοχής πυρομαχικών, η οποία προβλέπεται και τιμωρείται από τα άρθρα 1, 5 παρ. 1, 12, 14 παρ. 1, 16, 17, 18, 26 παρ. 1α', 27

παρ. 1, 51, 53, 57, 61, 63, 79 ΠΚ, άρθρο 1 παρ. 1δ' και άρθρο 7 παρ. 1 και παρ. 8α' Ν 2168/1993, πράξη που φέρεται ότι τέλεσε στις 5.5.2007 στη Θεσσαλονίκη.

Οι ένορκοι Β.Π., Μ.Α. και Θ.Σ. είχαν τη γνώμη ότι από την όλη διαδικασία δεν αποδείχθηκε σε βαθμό πλήρους δικανικής πεποίθησης ότι τα πρόσωπα, τα οποία οι μάρτυρες αστυνομικοί περιέγραψαν και μάλιστα ασαφώς ως δράστες των επεισοδίων ταυτίζονται με τους κατηγορούμενους Κ.Σ. και Ν.Ο. και με το δεδομένο αυτό οι κατηγορούμενοι που προαναφέρθηκαν θα έπρεπε να κηρυχθούν αθώοι και για τις λοιπές πράξεις που αποδίδονται σε αυτούς.

[...]

Σχόλια / Παρατηρήσεις

Γράψτε εδώ τα σχόλια και τις παρατηρήσεις σας για το συγκεκριμένο άρθρο

Αποστολή

